

РЕШЕНИЕ

№ 98

гр. Враца, 11.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВРАЦА, III НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Гергана Р. Петрова

при участието на секретаря **ДЕСИСЛАВА АНДР. СТОЯНОВА** като разгледа докладваното от Гергана Р. Петрова Административно наказателно дело № 20241420200007 по описа за 2024 година

за да се произнесе взе предвид:

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „МИКРО КРЕДИТ“ АД, ЕИК: 202073629, със седалище и адрес на управление: гр. ****, против наказателно постановление /НП/ № К-004471/29.11.2023 г., издадено от Директора на РД за областите Монтана, Видин и Враца към ГД КП при КЗП, с което на горепосоченото дружество за извършено нарушение по чл.5 ал.5 ЗПК на основание чл.45 ал.1 ЗПК е наложено административно наказание - имуществена санкция в размер на 3000 /три хиляди/ лева.

В жалбата се поддържа, че обжалваното наказателно постановление е неправилно, незаконосъобразно, издадено в нарушение на материалния закон и при допуснати процесуални нарушения. Искане за неговата отмяна. При условията на евентуалност се претендира за приложение на чл.28 ЗАНН.

Ответникът по жалбата - Директор на РД за областите Видин, Монтана и Враца към ГД „Контрол на пазара“ към КЗП, със седалище /на РД/ Монтана, в представено по делото писмено становище моли депозираната жалба да бъде оставена без уважение, а обжалваното НП да бъде потвърдено от съда като правилно и законосъобразно.

Страните претендират присъждане на направените по делото разноски.

Настоящият състав намира депозираната жалба за процесуално допустима. Подадена е в преклузивния срок, предвиден в чл.59 ал.2 ЗАНН, от лице, имащо право и интерес от обжалване и против акт - наказателно постановление от категорията на обжалваемите. Разгледана по същество депозираната жалба се явява неоснователна.

Настоящият състав, след като се запозна със събраните по делото доказателства, доводите и съображенията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 28.07.2023 г. между дружеството - настоящ жалбоподател, в качеството му на

кредитодател, чрез офиса му гр. **** и трето лице потребител - **** е сключен договор за паричен заем № 9032-00150150 за сумата от 3000 лева, като заемополучателят се задължил да върне получената сума на 10 месечни погасителни вноски. Преди сключване на договора за кредит, на същата дата – 28.07.2023 г. жалбоподателят бил предоставил на потребителя СЕФ, касаещ преддоговорна информация за потребителски кредит за три хиляди лева, платими на 10-месечни вноски. В представения СЕФ дружеството - жалбоподател не било попълнило изцяло задължителна преддоговорна информация съгл. Приложение № 2 към чл.5 ал.2 ЗПК. Никъде в представения СЕФ не бил отбелязан размера на „всеки друг доход, свързан с договора за кредит“. Договорът за кредит и свързаните с него документи били предоставени на служители на ответника КЗП Враца - свидетелите С. А. и Г. Й., по повод извършена от тях проверка във връзка с месечна кампания от план програма на КЗП. В хода ѝ, от дружеството - жалбоподател са изискани и представени различни документи и становища. Проверката е отпочнала на 21.07.2023 г. в офиса на дружеството - жалбоподател в гр. ****. Служителите на КПЗ изискали от дружеството и бил представен от последното стандартен европейски формуляр /СЕФ/, касаещ преддоговорна информация за потребителски кредит за 3000 лв., платими на 10 месечни вноски. В представения СЕФ дружеството - жалбоподател не било попълнило изцяло задължителна преддоговорна информация, съгласно Приложение № 2 към чл.5 ал.2 ЗПК. Никъде в представения СЕФ не бил отбелязан размера на „всеки друг разход, свързан с договора за кредит“. Резултатите от проверката са обективирани в съставен КП за проверка № К-2742056/21.07.2023 г. В хода на проверката са изискани и други документи, които са предоставени допълнително от жалбоподателя, между които и пет броя договори с предоставените към тях СЕФ, между които и посоченият по-горе с Б. ****. В подписания на 28.07.2023г. договор за допълнителни услуги към договора за кредит с **** е отбелязано, че жалбоподателят предоставя допълнителни услуги към договора за кредит „Комфорт“ и „Връщане в 30-дневен срок“. В изготвения от жалбоподателя СЕФ преди сключване на договора за кредит липсва информация за разходите за двете услуги. Било установено от проверяващите, че документите относно сключване на цитирания договор за кредит от 28.07.2023г. били отпечатани в следната последователност: СЕФ-в 9.27ч., искането за заем – в 9.28 часа, заедно с искането за допълнителни услуги, а договорът за заем и договорът за допълнителни услуги към него – в 10.32ч. Според проверяващите непосочването в СЕФ на цялата преддоговорна информация не позволява на потребителя да сравни и прецени различните предложения, да изрази информирано съгласие за сключване на договора за потребителски кредит, и да прецени последиците свързани с погасяване на кредита, тъй като на практика потребителят бил получил реално 2769 лв., а трябвало да възстанови 5862 лв. Като краен резултат проверката е приключила със съставяне на АУАН № 004471/18.10.2023 г. за нарушение по чл.5 ал.5 ЗПК, подписан и връчен на упълномощен представител на дружеството - жалбоподател.

Във въпросния АУАН подробно са отразени съдържанието и клаузите на сключения договор за кредит и договора за допълнителни услуги към него, и съдържанието на представения СЕФ за потребителски кредит за 3000,00 лева. Изведени са констатации, че в нарушение на чл.5 ал.5 ЗПК в процесния СЕФ липсва информация за “всеки друг разход, свързан с кредита”, конкретно информация за разходите по договора за допълнителни услуги към договора за кредит.

В срока по чл.44 ал.1 ЗАНН, дружеството - жалбоподател е депозирало писмени възражения против АУАН с аргументи за липса на нарушение, обосновани със съответни клаузи от договора за кредит, които възражения са били счестени за неоснователни. Излага се във възражението, че разходите по договора за допълнителни услуги са разходи, които не са пряко свързани с договора за кредит. Дружеството сключвало договори за допълнителни услуги единствено по изрично изразена воля на клиента, като последните не представлявали условие за сключване на договор за потребителски кредит, и са самостоятелни договори.

Излага се също, че дължимата цена за допълнителните услуги е заплатена на отделно и различно основание.

Актът е издаден на 18.10.2023 г., след което е последвало издаването на обжалваното НП, с което при идентично словесно и цифрово описание на нарушението, на дружеството е наложена имуществена санкция от 3000 лв., на основание чл.45 ал.1 ЗПК. Тази фактическа обстановка се потвърждава както от свидетелските показания на лицата констатирани нарушението и съставили АУАН - Г. Й. и С. А., така и от останалите приложени към преписката писмени доказателства - цитираните договори за кредит и договор за допълнителни услуги към него, СЕФ, констативни протоколи за проверка, възражения и становища на дружеството, пълномощни на лицата, представляващи дружеството, АУАН и НП.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна се налагат следните изводи:

Актът за установяване на административно нарушение е съставен при спазване на предвидена в чл.40 и чл.43 ЗАНН процедура и съдържа предвидените в чл.42 ЗАНН реквизити. Наказателното постановление е изготвено, съгласно изискванията на чл.57 ал.1 ЗАНН и в него не се установяват пороци от външна страна, като описаните нарушения кореспондират изцяло с описанието, направено в АУАН. И АУАН, и НП са издадени от компетентни орг., като в тях достатъчно ясно и подробно са описани обстоятелствата, при които е извършено нарушението и начина на констатиране на същото. АУАН и НП са съставени в сроковете по чл.34 ал.1 и ал.3 ЗАНН.

Актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са съставени от материално и териториално компетентните за това орг., в предвидената от закона писмена форма. Законовите изисквания за връчването на АУАН и НП на жалбоподателя са спазени.

При съставянето на акта за установяване на административно нарушение и при издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да доведат до опорочаване на санкционната процедура.

Констатираното нарушение и обстоятелствата, при които същото е било извършено, са описани достатъчно пълно и ясно, както вече се изложи, както в акта, така и в наказателното постановление, поради което съдът счита, че правото на защита на дружеството - жалбоподател не е било накърнено. Ясно и конкретно са посочени дата и място на извършване на нарушението, както са налице и всички останали реквизити в АУАН, съгласно чл.42 ЗАНН. Налице са и задължителните реквизити, които трябва да съдържа НП, съгласно чл.57 ЗАНН.

Или от събраните по делото гласни и писмени доказателства се установява по един безспорен и категоричен начин факта на извършване на административното нарушение, механизма на осъществяването му и неговото авторство. НП е издадено за извършено на 28.07.2023 г. нарушение от жалбоподателя на чл.5 ал.5 ЗПК, изразяващо се в непосочване и непопълване от негова страна в стандартен европейски формуляр съдържащ предоговорна информация по ал.2 на чл.5 ЗПК за сключване на договор за заем на всички условия за сключване на договора за кредит и конкретно информация за „всеки друг разход, свързан с кредита“.

Чл.5 ал.1 ЗПК въвежда императивно задължение за кредитора/кредитния посредник преди сключване на съответния договор за потребителски кредит да предостави задължителна предоговорна информация за сравняване на различните предложения и за вземане на информирано решение за сключване на бъдещия договор. Съгласно чл.5 ал.2 вр. ал.4 ал.5 и ал.6 ЗПК, тази задължителна предварителна информация се предоставя във формата на стандартен европейски формуляр /СЕФ/, съгласно Приложение № 2 към чл.5 от

закона, на хартиен или друг траен носител, на български език, по ясен и разбираем начин, като всички елементи на информацията и на общите условия се предоставят с еднакъв по вид, формат и размер шрифт. Неспазването на всяко от горепосочените нормативни изисквания е инкриминирано като административно нарушение в чл.45 ал.1 ЗПК, който в конкретния случай е и правното основание за ангажиране отговорността на дружеството - жалбоподател, съгласно обжалваното НП.

Установената фактическа обстановка е установена по категоричен начин.

Доводите на жалбоподателя за неправилно приложение на материалния закон настоящият състав намира за неоснователни. Безспорно е, че в предлаГ.те СЕФ, включително и в този към Договор за кредит № 9032-00150150/28.07.2023г. дружеството - жалбоподател не е посочило цялата дължима преддоговорна информация, касаеща сключването на договорите за заем, което пречи на потребителите да сравнят различните предложения и вземат информирано решение кое от тях да изберат. Неоснователни и логически неиздържани са доводите на жалбоподателя, че договорът за допълнителни услуги бил самостоятелен и независим от договора за кредит, при безспорния факт, че самото наименованието на договора за допълнителни услуги съдържа добавката „към договор за кредит №“. Самото му наименование „договор за допълнителни услуги“ предполага, че тези допълнителни услуги са към нещо, което е основно и това е договорът за кредит, който пък се сключва след предоставяне на предварителна информация под формата на СЕФ, реквизитите на който трябва да са коректно попълнени, включително и по отношение на всеки вид допълнителен разход, каквито са разходите, предмет на договора за допълнителни услуги. Според настоящия състав, разходите, предмет на договора за допълнителни услуги към договора за кредит, са част именно от разходите по договора за кредит. Макар и формално да са обективирани в отделен договор за допълнителни услуги, тези разходи нямат самостоятелно съществуване и самостоятелно правно значение извън основния договор за кредит. Договорът за допълнителни услуги предпоставя първо сключване на договор за кредит и след като тези допълнителни услуги и разходи по допълнителния договор се предлагат едновременно с договора за кредит, то неминуемо СЕФ следва да съдържа преддоговорна информация и за тях.

Въпросът за субективната страна на нарушенията не следва да бъде обсъждан, тъй като отговорността на юридическото лице е обективна и безвиновна. От това следва и изводът, че при реализирането ѝ не следва да се анализира липсата, респ. наличието на вина у представляващия дружеството или у други лица, свързани с осъществяване на дейността му, нито да се определя нейната форма.

Според настоящия състав, в случая не се констатира основания за приложение на разпоредбата на чл.28 ЗАНН, тъй като установеното нарушение, както и обстоятелствата при извършване на същото не разкриват по-ниска степен на обществена опасност от обичайната. По дефиниция нарушението е формално и макар законът да не изисква настъпване на вредни последици като съставомерен резултат, такива фактически са налице - засягане правата на неограничен брой потребители, в частност правото им да получат дължимата преддоговорна информация за предлаГ.я продукт. В случая, следва да се отчете, че се касае до субект, осъществяващ търговска дейност, което изисква не само стриктно изпълнение на задълженията по установения държавен ред, но и полагане на дължимата грижа по отношение на лоялните отношения с клиентите. При тези съображения съдът не може да приеме, че нарушението е „маловажно“ по смисъла на чл.28 ЗАНН.

Наложената за нарушение по чл.5 ал.5 от ЗПК имуществена санкция, предвидена в разпоредбата на чл.45 ал.1 ЗПК е в минимален размер и поради това отпада необходимостта да се обсъжда въпросът за индивидуализация на наказанието, чийто наложен от наказващия орган минимален размер от 3000 /три хиляди/ лева съдът приема за справедлив, съобразен с разпоредбата на чл.27 ЗАНН, съответен на извършеното нарушение и от естество да

съдействия за постигане целите на наказанието, визирани в чл.12 от ЗАНН.

С оглед изложеното, съдебният състав намира жалбата за неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение, а на основание чл.63 ал.2 т.5 ЗАНН атакуваното наказателно постановление следва да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно.

При този изход на делото и предвид претендираните разноски от страните, следва, на основание чл.63д ал.4 ЗАНН дружеството - жалбоподател да бъде осъдено да заплати на АНО разноски по делото в размер на 120 лева за юрисконсултско възнаграждение, съгласно чл.63д ал.4 и ал.5 вр. чл.37 ЗПП вр. чл.27е от Наредба за заплащане на правната помощ, фактическата и правна сложност на делото, и извършените конкретни процесуални действия от юрисконсулта.

Водим от горното, на основание чл.63 ал.2 т.5 от ЗАНН, Районен съд-Враца, III наказателен състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № К-004471/29.11.2023 г., издадено от Директора на РД за областите Монтана, Видин и Враца със седалище Монтана към ГД "Контрол на пазара" при КЗП, с което на „Микро Кредит“ АД гр. София, ЕИК 202073629 е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 3000,00 /три хиляди/ лева.

ОСЪЖДА „Микро Кредит“ АД гр. София, ЕИК 202073629 да заплати на РД за областите Монтана, Видин и Враца със седалище Монтана към ГД "Контрол на пазара" при КЗП разноски по делото в размер на 120 лева - юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-Враца в 14-дневен срок от уведомяването на страните за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Враца: _____